

forskning sluttet, samt om hvilken fremgangsmåde der skal anvendes herved, herunder om den overordnede anklagemyndigheds omgørelsesadgang. Det er i stk. 3 præciseret, at ikke alene anmelderen, men også sigtede skal have underretning om denne omgørelsesadgang.

Til § 750.

Bestemmelsen i 2. pkt. om pligt til på forlangende at opgive navn, adresse og fødselsdato til politiet er i overensstemmelse med gældende ret for så vidt angår pligten til at oplyse navn og adresse, jfr. de i lovforslagets § 2, stk. 2, nr. 1 og 2, nævnte bestemmelser i politilovene fra 1863 og 1871. Forslaget om at udvide oplysningspligten til også at omfatte fødselsdato er i overensstemmelse med udvalgets forslag.

Til § 751.

Efter forslagets *stk. 2* skal der gives den afhørte mulighed for at gøre sig bekendt med gengivelse af den forklaring, han har afgivet til politirapporten. Endvidere skal den afhørtes eventuelle rettelser og tilføjelser medtages.

I praksis anmodes den afhørte undertiden om at underskrive sin forklaring, således som denne er gengivet i rapporten. Advokatrådet har i sin udtalelse anført, at politiet bør oplyse afhørte om, at han ikke har pligt til at underskrive rapporten, og at afhørte bør vejledes om, at han senere, eventuelt i retten, kan blive foreholdt rapportens gengivelse af hans forklaring.

Justitsministeriet er enig i det af advokatrådet anførte. Bestemmelser herom vil blive fastsat administrativt.

Til § 752.

Bestemmelsen svarer med mindre sproglige ændringer til udvalgets forslag.

Efter *stk. 2* skal det sociale udvalg så vidt muligt underrettes, hvis en sigtet under 18 år skal afhøres om alvorlige lovovertrædelser. Ifølge det tidligere fremsatte lovforslag skulle det sociale udvalg altid underrettes i sådanne tilfælde. Det vil imidlertid ikke altid være muligt at opnå kontakt med en repræsentant for det sociale udvalg, og en undtagelsesfri underretningspligt vil derfor i visse tilfælde kunne føre til, at en sigtet under 18 år må tilbageholdes urimeligt længe, inden afhøringen kan finde sted. Efter lovforslaget skal det sociale udvalg derfor kun underrettes, hvis det er muligt.

Som nævnt i bemærkningerne til udvalgets forslag er den gældende bestemmelse i § 322, stk. 4, 2. og 3. pkt., hvorefter børneværnet skal tilkaldes,

når et barn under 15 år afhøres i anledning af en sædelighedsforbrydelse, udeladt. Udvalget har i stedet foreslået, at bestemmelsen afløses af administrative bestemmelser, der ikke er begrænset til alene at angå sædelighedssager.

Udformningen af de administrative bestemmelser overvejes for tiden i justitsministeriet.

Til § 755.

Bestemmelsen vedrører politiets almindelige anholdelsesbeføjelse. Efter den gældende bestemmelse i § 771, stk. 1, er det en betingelse for politiets anholdelse af andre end omstrejfere, at der foreligger »bestemte grunde« til at mistænke en person for nærmere angivne forbrydelser. I udvalgets udkast er der ikke stillet krav til mistankens styrke, idet der blot er angivet, at »personer, der mistænkes«, under nærmere angivne omstændigheder kan anholdes. Justitsministeriet har ved indsættelsen af ordene »med rimelig grund« ønsket at præcisere, at mistanken skal have en vis styrke. I øvrigt svarer bestemmelsen til udvalgets udkast. Forslaget tilsigter ingen realitetsændring i forhold til gældende anholdelsespraksis.

Stk. 3 vedrører politiets anholdelsesbeføjelse i forbindelse med opløb m. v. Efter den gældende bestemmelse kan politiet anholde enhver, der under nærmere angivne omstændigheder træffes i et opløb eller et slagsmål, medmindre den pågældende straks formår at rense sig for mistanken om strafbar deltagelse. Denne regel, hvorefter det påhviler de tilstedeværende at bevise, at de *ikke* på strafbar måde har deltaget i opløbet eller slagsmålet, bør efter justitsministeriets opfattelse ikke opretholdes. I stedet foreslås en regel om, at anholdelse kan ske af personer, som kan mistænkes for strafbar deltagelse. Det frengår af formuleringen, at der ikke kan stilles store krav til mistankens styrke i denne situation.

Til § 758.

Bestemmelsen vedrører bl. a. politiets adgang til at fratage anholdte genstande under anholdelsen. Efter den gældende bestemmelse i § 772, stk. 2, kan politiet fratage anholdte genstande, som kan benyttes til vold eller undvigelse, eller som kan tjene til sagens oplysning. Udvalget har foreslået denne adgang udvidet, så den foruden genstande, der kan benyttes til vold eller undvigelse eller tjener til sagens oplysning, også omfatter andre genstande i det omfang, det findes påkrævet. Som eksempel nævner udvalget, at det ofte vil være påkrævet, at penge tages i bevaring under fornøden kontrol for at sikre bevis for, at beløb ikke er forsvundet